

I detta nummer av Farbror Grön skall jag berätta lite om hur man redan då klubben föddes var på hugget med demokrati och inflytande och att man i Skurups Handboll redan på den tiden värnade om sina medlemmar och sina supporters.

Stisse Åkesson, tränare för A-laget och Janne Johanson, mångårig ordförande var bägge med att skapa såväl "Föräldraföreningen" som "Spelarrådet". Föräldraföreningen skulle vara länken mellan föräldrar / anhöriga och klubben. Om inte denna dialog fungerar, blir det naturligtvis svårt för klubbens styrelse att fatta de korrekta besluten för kommunens ungdomar som vill hålla på med idrott och då speciellt handboll. Spelarrådet var Herrlagets förlängda arm in i styrelserummet. På demokratisk väg röstade samtliga spelare fram fem spelare som sedan representerade på styrelsemöten. Föräldraföreningen var också väldigt livaktig att försöka locka fler ungdomar att börja spela handboll. Dessutom ordnade man sammankomster där alla föräldrar kom samman för att diskutera hur man såg på klubbens verksamhet och vad man ansåg skulle förbättras. På så sätt blev det inte så betungande för de föräldrar som engagerade sig i klubben. Det fanns ju många som delade på sysslorna. Med dessa båda initiativ tror jag att samhörigheten i klubben stärktes, jobbet fördelades på ett bra sätt bland många, inte bara en handfull. Och steget mellan ungdomar, seniorspelare och styrelse blev kort och kändes förmodligen väldigt naturligt.

Klubbfesterna var också en naturlig del av klubbens verksamhet för att stärka samhörigheten. Jag tog del av lite anteckningar från föreningens Grisfest för "några" år sedan. På Skurups Vårdshus fick man helstekt gris, sangria, ett glas rött vin, kaffe och kaga och senare på kvällen dansades det ända fram mot småtimmarna. Allt detta sprang loss på 35 kr / person...

Farbror Grön